

Lovtidende A

2026

Udgivet den 26. juni 2026

25. juni 2026.

Nr. 576.

Anordning om ikrafttræden for Grønland af forskellige love om ændring af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område

VI FREDERIK DEN TIENDE, af Guds Nåde Danmarks Konge, gør vitterligt:

I medfør af § 8 i lov nr. 1098 af 21. december 1994 om ændring af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område og visse andre love (Urimelige aftalevilkår i visse forbrugerftaler m.v.), § 24, stk. 3, i lov nr. 389 af 14. juni 1995 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ændringer som følge af værgemålsloven), § 16, stk. 3, i lov nr. 385 af 22. maj af 1996 om ændring af retsplejeloven, konkursloven, tinglysningsloven, lov om ægteskabets retsvirkninger samt forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om skifte af dødsboer), § 16, stk. 2, i lov nr. 1565 af 15. december 2015 om ansættelsesklausuler, og § 4, stk. 2, i lov nr. 2158 af 27. november 2021 om ændring af lov om forbrugerftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område (Ændring af reglerne om forbrugerftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) bestemmes:

§ 1

I lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, som sat i kraft for Grønland ved § 1, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 104 af 31. marts 1965, som ændret ved anordning nr. 350 af 14. juli 1980, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Fuldmagten ophører fra udløbet af det døgn, hvor bekendtgørelse i Statstidende, Atuagagdliutit (AG/Grønlands-posten) eller anden skreven presse efter rettens nærmere bestemmelse af indkaldelse til fordringshaverne finder sted.«

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Bliver fuldmagtsgiveren umyndiggjort, jf. myndighedslovens § 2, jf. § 32, erhverver tredjemand ikke ved en retshandel med fuldmægtigen anden retsstilling over for den, der er umyndiggjort, end tredjemand ville have erhvervet, hvis retshandelen var foretaget med denne selv. I de tilfælde, hvor tredjemand ville være afskåret fra at påberåbe sig retshandelen over for den, der er umyndiggjort, hvis tredjemand havde kendt eller burde have kendt umyndiggørelsen, kan tredjemand, når retshandelen er foretaget i henhold til en sådan fuldmagt, som er omtalt i § 18, heller ikke påberåbe sig den, såfremt fuldmægtigen, da retshandelen blev foretaget, havde eller burde have sådan kundskab.«

3. § 24 affattes således:

»§ 24. Er fuldmagtsgiveren død, blevet umyndiggjort, jf. myndighedslovens § 2, jf. § 32, eller kommet under kon-

kurs, kan fuldmægtigen, indtil de fornødne foranstaltninger kan træffes af boet eller værgeren, i kraft af fuldmagten foretage de retshandler, som er nødvendige for at beskytte boet eller den, der er umyndiggjort, mod tab.«

4. I § 36, stk. 1, ændres »kan tilsidesættes« til: »kan ændres eller tilsidesættes«.

5. § 38 ophæves.

6. Efter § 38 indsættes som nyt kapitel:

»IV. Særlige regler om forbrugerftaler

§ 38 a. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på forbrugerftaler, herunder vilkår i forbrugerftaler.

Stk. 2. Ved en forbrugerftale forstås i denne lov en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at en aftale ikke er en forbrugerftale.

Stk. 3. Som forbrugerftale anses under i øvrigt samme betingelser som nævnt i stk. 2 endvidere en aftale, som er indgået eller formidlet for den ene part af en erhvervsdrivende.

§ 38 b. Opstår der tvivl om forståelsen af en aftale, og har det pågældende aftalevilkår ikke været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at et aftalevilkår har været genstand for individuel forhandling.

Stk. 2. En skriftlig aftale, der tilbydes forbrugeren, skal af den erhvervsdrivende være udarbejdet på en klar og forståelig måde.

§ 38 c. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 1. Såfremt det vil være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende, gælder de i § 36, stk. 1, nævnte retsvirkninger også, idet forbrugeren dog i så fald kan kræve, at den øvrige del af aftalen skal gælde uden ændringer, hvis dette er muligt.

Stk. 2. Hvis et aftalevilkår, som er omfattet af stk. 1, 2. pkt., ikke har været genstand for individuel forhandling, kan vilkåret dog ikke ændres eller tilsidesættes delvis, men skal tilsidesættes helt.

Stk. 3. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 2, med den ændring, at der ikke ved bedømmelsen af de forhold og omstændigheder, som er nævnt i § 36, stk. 2, herunder vilkår i andre aftaler, som hænger sammen med den pågældende aftale, kan tages hensyn til senere indtrufne omstændigheder til skade for forbrugeren med den virkning, at aftalen ikke kan tilsidesættes eller ændres.

§ 38 d. Er det i en aftale bestemt, at lovgivningen i et land uden for Grønland og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen, gælder en

sådan bestemmelse ikke i spørgsmål om regler om urimelige aftalevilkår. Dette gælder dog kun, hvis det uden bestemmelsen ville være lovgivningen herom i Grønland eller i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, der gjaldt for aftalen, og hvis denne lovgivning giver forbrugeren en bedre beskyttelse mod urimelige aftalevilkår.

§ 38 e. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med, om erhvervsdrivende anvender urimelige aftalevilkår, og med overholdelsen af § 38 b, stk. 2. Tilsynet føres efter Inatsisartutlov om markedsføring og mærkning.

§ 38 f. Justitsministeren kan efter indstilling fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætte regler om, at erhvervsdrivende, som anvender nærmere angivne standardvilkår, som er klart urimelige at anvende i forbrugeraftaleforhold, jf. aftalelovens § 38 c, foranstaltes med bøde.

Stk. 2. Justitsministeren kan desuden fastsætte regler om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens 5. kapitel.«

Kapitel IV bliver herefter kapitel V.

§ 2

Anordningen træder i kraft den 1. juli 2026.

Givet på Amalienborg, den 25. juni 2026

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

FREDERIK R.

/ Nicolai Wammen